

Best fyrri báðar partar

ARBEIDSLOYSIÐ er eitt tað størsta vandamálið, sum føroyska samfelagið hevur at dragast við í løtuni, og allir flokkar hava nú ásannað, at tørvur er á eini arbeiðsloysis-tryggingarskipan, ið bæði fevnir um arbeiðsávísing og arbeiðsloysisdagpening.

MEN ein slík skipan er bert tann næstbesta loysnin. Tann besta loysnin er tað góða gamla slagorðið hjá javnaðarflokkinum: Arbeiði til allar hendur bæði á sjógvi og landi. Men tíverri letur hetta seg ikki altíð gera. Arbeiðsloysið seinastu tvey árin er eitt dømi um tað.

HVUSSU stórt arbeiðsloysi vit hava er eitt ivamál. Almennastovan og almanna-deildin hjá Tórshavnar kommunu hava talið á teimum, sum fáa forsorgarhjálp

vegna arbeiðsloysi. Líkningarráð Føroya heldur, at veruliga talið er størri enn tað, og byggir sína meting á minkingina í skattskyldugu inntøkuni, sum bendir á, at arbeiðsloysið er væl størri enn tøluni hjá almennastovuni og Tórshavnar kommunu sína.

Í 1989 fingur vit lógina um bundna samansparing. Í tí sambandinum pástóðu fleiri politikarar, at svart arbeiði fór at gera seg galdandi í rættuliga stóran mun, og er nakað hald í tí pástandinum, so er hetta eisini ein orsök til, at skattskylduga inntøkan er nógv minkað. Vit vita eisini um eina ávísa fólkaflýting av landinum. Henda hevur eisini ávirkað skattskyldugu inntøkuna.

MEN hinvegin eru tað helst eisini fleiri dømi um, at fólk, sum veruliga eru arbeiðsleys, ikki gera nýtslu av møguleikum í forsorgarlógini og so statt eru hesi ikki við í hagtøl-

unum hjá almennastovuni og Tórshavnar kommunu. Nøkur koma sær ikki at biðja um forsorgarhjálp. Onnur eiga pening á bók og kunnu tí ikki fáa hesa hjálp fyrr enn peningurin er uppi.

TAÐ er helst ómøguligt at siga nakað nágreiniligt um hvussu nógvir føroyingar eru arbeiðsleysir. Vit vita bara at talið er rættuliga stórt og nógv størri enn tað nakrantíð hevur verið seinastu 30 til 35 árin. Og hetta sigur okkum at nakað eigur at verða gjørt við hetta álvarsmál beinan vegin.

VIT eiga at leggja stóran dent á at skapa fleiri arbeiðspláss í framleiðsluskapandi vinnuni. Tað gagnar samfelagsbúskapinum mest. Við ymiskum tiltøkum verður hetta eisini í stóran mun gjørt frá politiskari síðu. Men tað tekur sína tíð.

VIÐ síðuna av eiga vit eisini at nýta almennar fløgur, ið eru arbeiðsskapandi, sum ein regulator í slíkum tíðum. Vit eiga at halda okkum til meginregluna um »nakað fyrri nakað«. Tað vil siga, heldur í alment arbeiði fyrri løn, enn at fáa forsorgarhjálp fyrri onki. Tað er best fyrri báðar partar — tað almenna og tann arbeiðsleysa.

vj

sosigaley

Dimmalætting

VEGJA
HINDIN

DAGBLAÐIÐ

14. SITTUNA

FRIÐ FØROYAR

NORÐPÍÐ

Dimma og undir- sjóvartunnil

Dimmalætting skrivur í oddagrein leygardagin um undirsjóvartunnlin. Bláðið heldur rembingarnar í samgonguni um hetta mál vera at líkna við eina sirkusframsýning.

Dimmalætting skrivur:

»Det må være et surt æble for Socialdemokratiet at bide i efter at lagmanden i sit socialdemokratiske partiorgan har fremført, at man vil begynde arbejdet på den undersøiske tunnel mellem Strøme og Våge, så snart tunnelen mellem Kaldbak og Signabø er færdig, og samtidig få at vide, at han ikke skal være så sikker i sin sag om en sådan afgørelse i Lagtinget bliver vedtaget.

Hvis en undersøgelse viser, at den undersøiske tunnel ikke koster mere end 300 millioner kroner,

(småbeløb i koalitionen øjne), ja, så starter samme arbejdssjak, som i øjeblikket er i færd med afslutte igangværende tunnelsarbejde, på den undersøiske.

Detta har ført til politisk raseri indenfor landsstyrekoalitionen, hvor trusselrøster har bebudet, at hvis arbejdet på den undersøiske tunnel påbegyndes, bliver flertallet, der i øjeblikket støtter landsstyret, splittet, og den politiske jule-samarbejdsaftale fra december i fjor opsagt.

Og hvad der er endnu værre: Flere af de socialdemokratiske lagtingsmedlemmer har fået en dårlig smag i munden og kolde fødder, idet de gerne vil være med på tunnel-idéen, men deres vælgere vil ikke finde sig i den slags pengesløseri udi det fattige Færo.

Hvad gør man så? Jo, man vil se tiden an og prøve på at få ens vælg-

ere at glemme mangt og meget, bl.a. alle fallit-boene og alle konkursbegæringerne, man har været med til at sætte i gang på grund af politisk udelighed i dr.

Indenfor posthusvæsenet kan man af og til høre faglige betegnelser som »fejlekspederings«. Og det var netop dette, man fik indtryk af, da et socialdemokratiske lagtingsmedlem forleden blev interviewet i det lokale fjernsyn.

Lagtingsmedlemmet havde godt nok stemt for en undersøiske tunnel under Vestmannasund for nogle år siden, da vedkommende besad en ministerpost, men det var en beklagelig fejl, en såkaldt »fejlekspederings«, idet man jo ikke kunne være allevegne og have forstand på alting!!!

Med andre ord havde lagtingsmedlemmet håbet, at man fra offent-

lighedens side havde glemt denne fejltagelse, og så skulle den sag være ude af verden.

Nu vil man umiddelbart tro, at vedkommende var af den anden mening, hvis det kom dertil, at der skal stemmes for eller imod den undersøiske tunnel. Men ak, tvivlen om et kommende landsstyresammenbrud spøger igen og igen, og med hård hånd skal ro og orden opretholdes inden for i hvert fald det ene af koalitions-partierne, Socialdemokratiet!!

Hvis der var tale om at være bagklog, så kunne situationen reddes i offentlighedens øjne — endnu. Men heller ikke der er der nogen hjemme.

Sikken en sirkusforestilling».

Brúkaragjald!

Tað er møgulega ikki heilt av tilvild, at vit í hesum døgum hoyra talan um brúkaragjald bæði í Føroyum og Íslandi. Meðan íslendingar tosa um at seta í verk brúkaragjald inn- an bæði sjúkrahús-verkið og skúlaverkið, so verður í Føroyum ella rættari í Havn sett í verk brúkaragjald í sambandi við burturkast. Tað er einki loyndarmál, at fyrrverandi borgarstjórin í Reykjavík og nú forsætisráðharri Íslands og so núverandi borgarstjórin í Havn eru flokksfelagar og sita væl um sátt. At teir á mongum fundum sínámillum hava tosað um tað sáliggerandi við brúkaragjaldi fyrri at loysa partar av fíggjarligu trupulleikum kunnu vit so bara gita um. Men meðan flokksfelagin í Íslandi nú kann brúka landsins hægsta sess til at seta í gildi brúkaragjald, so má Poul borgarstjóri enn taka

til takkar við at seta brúkaragjald í gildi í Havn. Ein kann so bara ímynda sær, hvørjar politiskar langtíðarætlanir borgarstjórin í Havn hevur, tá talan er um hansara persónligu ambítiónir. Tað verður so eisini eitt git, men kann tað hugsast, at hann miðar móti somu kós sum partamaður hansara í Reykjavík, nevniliga landsins hægsta sess! Bæði í Íslandi og her heima sita samgongustjórnir millum fólkaflokk og javnaðarflokk. Har er tað fólkaflokkurin, sum hevur leiðsluna, her er tað javnaðarflokkurin. Vónandi fer føroyski javnaðarflokkurin ikki at lata fólkaflokkin stinga út í kortið spurningin um at seta í gildi brúkaragjald á øllum økjum í hesum landi, soleiðis at fólk skulu gjalda fyrri at liggja á sjúkrahúsi, gjalda fyrri at senda børn síni í skúla osfr., t.v.s. mynstrið, sum fólkafloksmenninir í Íslandi nú royna at fremja.